

Hundrede og attende Møde.

Mandagen den 17de Juni Kl. 11.

Protocolen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Paa de Herrers Plads'er er ombeelt Endringsforslag til tredje Behandling af Forslag til Lov om Afløsning af de ved Demarcationslinien om Kjøbenhavn paalagte Indskrænkninger samt om Bemyndigelse for Regjeringen til Afhændelse af en Deel af Kjøbenhavns Fæstningsværker paa Sjælland.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Hærens Ordning.

Formanden: Det Affnit, som jeg nu sætter under Forhandling, er §§ 146 til 179 (iberegnet) med de dertil stillede Endringsforslag. Som jeg gjorde opmærksom paa ved Begyndelsen af denne Sags Behandling i forrige Møde, er der en saadan Forbindelse imellem de af Krigsministeren under Nr. 11, 12 og 13 til §§ 166, 167 og 168 stillede Forslag, at de gjensidigt betinge hinanden; ligeledes er der en saadan Forbindelse mellem Forslagene Nr. 14 og 15 til § 173 og § 177 indbyrdes.

Krigsministeren: Det oprindelige Lovudkast undergik den Forandring i det andet Thing, at Hærens Lægecorps kom til at omfatte ogsaa Flaadens Lægecorps. Som Følge deraf blev Overskriften forandret fra „Hærens Lægecorps“ til „Lægecorpsen“, og Flaadens Læger bleve indrangerede blandt Hærens Læger. I det oprindelige Forslag blev der indrømmet, ligesom det ogsaa nu er factisk bestaaende, at Hæren og Flaaden have en fælles Stabslæge. Dette er en Forandring i de tidligere Forhold, hvortil man er kommen ad den prak-

tiske Erfarings Vej og i den Hensigt, at tilveiebringe Besparelse og Simplification i Tjenesten; men, at gaae videre, at bringe Flaadens Læger ind i Kammerne for Hæren, er Noget, som Regjeringen ikke har troet at kunne foreslaae eller gaae ind paa. Det vil jo let indsees, at, imedens der ikke er nogen Ulempe forbundet med, at en Tjeneste, som skal forrettes i Land, som ikke staaer i nogen umiddelbar Forbindelse med Tjenesten i Fjelden eller til Søes, kan bestrides af den samme Mand under 2 Ministerier, vil, naar det gjælder Embedsmænd, som komme til at indtræde i Kammerne, og som komme til at deeltage i Virksomheden ligeoverfor Fjenden, hvis Forhold altsaa skal bedømmes af deres Overordnede, og give Anledning til deres Forfremmelse, en saadan Sammenblanding af Embedsmænd, som høre ind under to forskjellige Ministerier, let kunne give Anledning til Forvirring og til at forstyrre det gode Forhold, som bør finde Sted imellem de forskjellige Ministerier. Der er ikke mere Anledning, forekommer det mig, til at sammenblande Hærens og Flaadens Læger end til at sammenblande hele Lægevæsenet i Landet. Man kunde jo vistnok ligesaagodt lægge hele Lægevæsenet ind under eet af Ministerierne; men dette vil man vistnok ikke gjøre, fordi man derved ved Siden af overordentlig smaa Fordele vilde fremkalde ganske betydelige Ulemper. Det Hovedargument, der har været anført af dem, der have bragt dette Forslag ind i Folkethinget, har været, at det gaabede for de yngre Læger i Flaaden en bedre Udsigt til Forfremmelse; det er, saavidt mig bekjendt, Hovedargumentet, og, uagtet det ganske vist er usikkert, at man tager Hensyn til Individerne, saa bør man dog ikke offere baade Principer og Tjenestens Løve for et saadant Hensyn. Jeg har i det andet Thing forelåst en Erklæring fra Stabslægen, denne Sag betræffende. Denne Skrivelse, som fremhæver de væsentligste Ulemper, der vilde være forbundne med, at Ordningen vedblev, som den nu findes i Lovudkastet, vil jeg med den høitærede Formands Til-